Книга Суддів 3

Народи, що залишились 1-6; судді: Отнієл 7-11; Егуд 12-30; Шамгар 31

1 Ось ті народи, що Господь зоставив, щоб випробувати ними Ізраїля, тобто всіх тих, що не знали ніяких воєн за Ханаан,

2 та щоб навчались воювати покоління синів Ізраїля, які перше війни не знали:

3 п'ять князів філістимлянських, усі ханааняни, сидонії і хіввії, що жили на Ливан-горі, від Ваал-Хермон-гори до входу в Хамат.

4 Зостались вони на те, щоб випробовувати ними Ізраїля, щоб довідатись, чи слухатимуться заповідей Господніх, які заповідав був батькам їхнім через Мойсея.

5 Тому й жили сини Ізраїля серед ханаанян, хеттитів, аморіїв, перізіїв, хіввіїв та євусіїв.

6 Брали за себе їхніх дочок і віддавали своїх дочок за їхніх синів, і їхнім богам служили.

7 Сини Ізраїля вчинили, що Господеві було не довподоби, й забули Господа, Бога свого, й служили Ваалові та Астарті.

8 От і запалав гнів Господній на Ізраїля, й він віддав їх у руки Кушан-Рішатаїмові, цареві Арам-Нагараїму, і сини Ізраїля служили Кушан-Рішатаїмові вісім років.

9 Коли ж сини Ізраїля закликали до Господа, Господь дав їм спасителя, Отнієла, сина Кеназа, сина меншого брата Калевового, і він врятував їх.

10 Зійшов на нього дух Господній, і він правив Ізраїлем; він вийшов у похід, і віддав Господь йому в руки Кушан-Рішатаїма, царя арамського, і він запанував над Кушан-Рішатаїмом.

11 І край зазнав сорок років спокою. І вмер Отнієл, син Кеназа.

12 Після того ж сини Ізраїля знову вчинили те, що було не довподоби Господеві. Тоді Господь дав перевагу Еглонові, цареві моавському, над Ізраїлем, бо вони витворяли зло перед Господом.

13 Зібрав Еглон до себе аммоніїв та амалекитян, вирушив у похід і побив Ізраїля, та й зайняв Пальмове місто.

14 І служили ізраїльтяни Еглонові, моавському цареві, вісімдесять років.

15 Закликали тоді. сини Ізраїля до Господа, й Господь дав їм спасителя, Егуда, сина Гери, веніяминянина, лівака. Через нього то послали сини Ізраїля данину Еглонові, моавському цареві.

16 Зробив собі Егуд меча з двома лезами, лікоть завдовжки, і підперезав його собі під одежею, на правому боці.

17 От і приніс він Еглонові, моавському цареві, данину. Еглон був же вельми гладкий.

18 Віддавши данину, він відослав людей, що її принесли,

19 а сам повернувсь назад від каменоломів, що біля Гілгалу, та й каже: “Є в мене до тебе, царю, таємне слово.” Той повелів: “Цитьте!” І вийшли всі від нього, що стояли коло нього.
20 І як наблизився Егуд до нього, він сидів у прохолодній горниці, що була для нього одного. Егуд і каже: “Маю Боже слово до тебе.” Той підвівсь із свого крісла.
21 Тоді Егуд, простягнувши ліву руку, вхопив меча по правім боці в себе, та й всадив йому в живіт
22 так, що за лезом ввійшло й держало, і жир зімкнувся вколо леза, тож він не витяг меча з його живота.
23 Вийшов тоді Егуд у сіни, зачинив двері горниці й засунув засувом за собою.
24 Як же він вийшов, прийшли царські слуги й дивляться - аж ось двері горниці засунено, та й кажуть: “Певне він залагоджує свою потребу в кутку прохолодної кімнати.”
25 Ждали вони, ждали, аж ніяково їм стало. А він усе не відчиняв дверей горниці. Тоді взяли ключа, відомкнули, - аж пан їхній лежить мертвий.
26 Поки ж вони збентежені метушились, Егуд утік, і пройшовши повз каменоломи, врятувався в Сеїрі.
27 Прибувши ж сюди, засурмив на Ефраїм-горах, і спустились сини Ізраїля з ним із гір, а він попереду них.
28 І промовив він до них: “Ходіть за мною, бо Господь дав ваших ворогів моавитян вам у руки!” І пішли вони за ним та й зайняли у Моава йорданські броди й не пускали нікого перейти.
29 Побили вони коло десять тисяч моавитян, що були всі сильні, всі здорові люди; ніхто з них не втік.
30 Мусіли тоді моавитяни скоритись під руку Ізраїля, і був мир у краю вісімдесят років.
31 Після нього настав був Шамгар, син Аната: цей побив рожном шістсот філістимлян. Він також спас Ізраїля.